

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто пошт. шваб. 143 322
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ	
Місячно	4-90 коп.
Чвертьрічно	12-00 "
Шірично	24-00 "
Річно	48-00 "

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:

Місечно	4-90 зал.
Чвертьрічно	12-00 "
Піврічно	24-00 "
Річно	48-00 "

ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці 1 долар.
Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 7-50 зал. Німеччині 7-50 зал.
Швейцарії 5 шв. фр. Чехословаччині 30 ч. к.
Румунії 150 лей. Болгарії 7-50 зал. Аустрії 7-50 зал.

Зміна адреси 1 мкс.

Телеф. Реданки: 23-41.
• Друкарні: 23-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 коп.

(Кореспонденція зі Швейцарії.)

Хоч у Лондоні та Вашингтоні до можливо-го збільшення збройної сили Німеччини й не ставлять негативно, як у Парижі, але й не визнають наміру йти назустріч німецьким жаганням у таїї мірі, як то сподівався німецький рад Ціла рік позитав в тім, що німецький уряд до не міг висунути досить річевих та переконувачиїх аргументів, що збільшення збройної сили Німеччини не є підготовуванням реваншу проти Франції. А сорянтя підготовуванню нової війни також суперечилоб дотеперішній мирній політиці Англії та Злучених Держав Америки, які + теж розмовляли судьями в політичних змаганнях між Німеччиною та Францією. Колишні противники Німеччини визнають тепер слушність розвитку П експансії, що відновляє розвиток продуктивних сил великої держави, але з протилупо думою добре зрозумілих противляється протидіянню цієї експансії на захід, що утворює ситуацію, дуже подібну до передвоєнної. Сильним чинником є фатального противенства між Німеччиною та П колишніми противниками є також чинник розвитку політичної течії в Німеччині, до якого рішучого звороту політики судилоб Радянщини. І тут можна в останнім часі помітити значний поступ. Який рік тому мало в собі Арнольд Рейберг жадан порозуміння з Радянщиною та зрівняння з політикою традиційної Франції з Радянщиною. У літі фон Папен оголосив це в Женеві формально прихильником політики Рейберга. І його підтримали юнкери з Луї Гітлера. Від можливого порозуміння з Радянщиною борються національних соціалістів у жодній самій Німеччині. У цьому відношенні вони жодні, що не зважаючи на всі суперечливості між сучасним німецьким урядом з одного боку та старішими центром з другого, в новій імператорській уряді також не відтримують його від стінго Франції.

На його думку не може бути іншого розв'язання проблеми забезпечення Франції, а ще більше Німеччини, більшовизація якої прибирає все загрозовіший характер. Автор гадає, що ли-

Як повставали на Україні колективні господарства? — Репресії, масове вирізування худоби, крадіж власного коня.

— Як я вже казав, у нас у Москві ніхто до колективізації відношення було цілком ясне: інші великі собі що хотять роблять, а нам і без колхозів добре. Тому ніхто до них і не голосив. Аж ось в осені 1929 року починають до нас елти «агитатори-організатори» і схиляти до колективізації: то так, сьогодні свої тиснуть до

В БДКУЧОМУ РОЩІ ГАРНІ ВРОЖАЇ,
тому не забудьте обезпечити збірка й нашу від
пожню

в Т-ві Взаїмних Обезпечень
„ДНІСТЕР“

у Львові, вул. Руська ч. 20.

Оскільки скептицизм „Матеву“ оправданий не нам рішати. Досить буде тим часом констатувати, що французькі та німецькі політичні кола найшансирніт, на якім вони при деяких умовах могли б порозумітися. Оскільки залив контадмірала Ваша будуть стверджувати з німецького боку чинами, повинна показати найбільш бодлуччина.

М. Дісько

— «Та я міг би вам тут всі їх промови переказати, так вони мені набридли і стільки я разів їх чув. Треба теж знати, що серед тих агітаторів дуже рідко попадається наш чоловік, здебільша це кацапи та жиди, хоч говорити стараються по нашому. Починають вони звичайно з того, що народу став все більше, а врожаї малі і збільшити їх кожний хлібороб не має сили. Не може він краще обробляти землю, бо нема у нього потрібних машин, нема також доброго насіння, не може також завести добру ужиткову худобу. А від цього терпить не тільки нарід, але і держава, бо нема з хліборобства такого прибутку, який би могла мати, колиб воно було більш продуктивним. Недобори хліборобів та держави важко відбиваються і на промисловості, затримуючи її розвиток і тому треба наше госпо-

дарство перебудувати так, щоб замість дрібних окремих господарств у нас були великі колгоспи, де не витрачалось би стільки землі на сажі і праці на переходи з одного дану на другий і де все робилось би машинно. Дехто з тих ораторів найбільше натискав на ці самі межі і по їхнім розрахункам виходило, що у нас майже 20 проц. землі пропаде марно під цими межами. Але нас не переконували ні їхні промови, ні навіть перші „розкуркулювання“ і в колгосп ніхто не писався. Тоді один якийсь новий спритніший оратор пустився на таку штуку: як не хочете йти до колгоспу, то совітська влада пропонує вам заснувати скотарське товариство. В це товариство ми передамо всю худобу буших куркулів, а крім того держава додасть ще коров від себе, так, щоб на кожного члена припало по дві корови, збудуємо великі та гарні короварні, будемо робити масло та сири і продавати за кордон і мати від цього великий зиск. Це на початку збило людей і вони почали писатися до цього товариства, але коли довідалися, що це буде той самий колгосп, бо і землі треба здавати до нього, то знову всі виписалися. Писав цього начальство наше зовсім озвіріло. В село нагнали силу чекістів, приїхали оратори і разом зі скликанням сходів тягнуть людей на висилку і примовляють, що так буде з кожним, хто не пристане до колгоспу. Щож нам бідним було робити? Мусіли вписатися, записався і я, але всеж таки з 590 господарств щось більше 120-ти і на цей раз не пішло; тимчасом начальство задовольнилось і цим і колгосп нарешті був зладжений.

Треба додати, що не дивлячись на безліч отих сходів та промов, ми так і до останнього часу не знали на практиці, що це таке той „колгосп“. Та мабуть і самі „оратори“ теж того не знали, але коли згодом з надісланих „правил“ довідалися, що це буде не лише спільний обробіток ґрунту, але і все спільне господарство, коли почали стягати до дворів буших куркулів худобу, реманент і різне знаряддя, щось страшне почало творитися на селі: кожну ніч почали різати худобу і ті, що записалися до колгоспу, і ті, що залишилися поза ним. Різали биків, коров, овець і найбільше свиней. З усієї худоби, що було в Мосинцях, залишилося не більше половини. Навіть коней люди старалися позбути, щоб не здавати в колгосп. Дехто з найбільш завзятих, виганяв коней до степу на холод, морози: „нехай краще там здохне, як має лонуватися без господаря“. Довелося і мені своє господарство зруйнувати і віддати колгоспові, та більш усього було мені шкода мого коня, якого я сам виховав від жеребця; кращого коня не було на всю округу. Коли, щось місяць після того, пішли ми з жінкою подивитися на свого коня до колгоспного двора, то не пізнали: стоїть худий, голодний, труситься під дощем зі снігом —

дивимося і мало не плачемо. Нарешті жінка не витримала, взяла десь уздечку, хомута і зночі вкратила свого коня і привела до дому. День його переховали, а на другий продали за Дніпро і всеж таки взяли за нього 160 рублів. Це шення худоби не пройшло даром населенню. Знову приїжджала комісія з центру і справа закінчилася новою висилкою за „куркульське“ відношення до соціалістичного сільського господарства.

Проф. К. Мацієвич.

Військовий департамент у лоні національно-соціалістичної партії.

БЕРЛІН (ПАТ). „Фелькштер Беобахтер“ оголошує приказ Гітлера, на основі якого має бути утворений негайно в лоні нац.-соціалістичної партії спеціальний військовий департамент. Німецький нарід, каже приказ, очікує від нац.-

НАЙСТАРША У КРАЮ ФІРМА
Етажевич-Добрисовський
ЛВІВ, РИНОК Ч. 32
поручає у великому виборі модні блаватні то-
вари для Пань — мужеські сукна — полотна —
401
коши.
3—7

Китайські повстанці скріпили свою діяльність.

ПАРИЖ (ПАТ). По останнім вісткам китайські партизани скріпили свою діяльність у харбінській окрузі. Минулої ночі спричинили вони

соц. партії співдіяння в обороні краю. Національні соціалісти мають устійнити програму, яка вирішить остаточно справу підпорядкування збройних сил держави загальній структурі держави.

УКРАЇНЦІ!

КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ,
ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ
ПРЕСІ.

Проти самостійности Манджурії.

ПЕКИН (ПАТ). Китайський посол у Токіо зложив учора візиту японському міністрові закордонних справ гр. Ушіді, аби, згідно з інструкцією, яку одержав з Пекіну, попередити його про наслідки, які потягне за собою визнання Японією нової манджурської держави. Китайський посол підкреснував, що цей акт китайський уряд уважатиме за ворожий і що Японія муситиме понести всю відповідальність, якщо наслідком того кроку буде гострий конфлікт між обома державами.

Мін. Ушіда відповів рішуче, що політика Японії в Манджурії не може в нічому змінитися. Розв'язка справи Манджурії, сказав він, опирається на реальних потребах життя і які не були би протести китайського уряду в Токію, уряд Японії не візьме їх під увагу.

ДОМАГАЮТЬСЯ АРЕШТУВАННЯ ТРОЦЬКОГО.

Чеська нац.-демократична преса гостро критикує дозвіл, виданий урядом ЧСР, на приїзд Троцького до Пльзені і домагається, щоб його арештували та обвинувачували за вбивство чеських легіонерів у Росії під час світової війни.

Людові дома з Бережанщини ростуть.

Польська місцева влада й польські суспільні організації останніми часами заподадливо працюють біля будови людських домів по селах бережанського повіту. Ініціативу до того — як твердить ПАТ — дав староста д-р Гольчевський, а піддержує їх управа д-р гр. Потоцького в Раю, яка жертвувала потрібний на будову камінь, цегли, дерево, нерідко й парцелі. Наслідком ухвали повітової комісії позашкільної освіти утворили в Бережанах кураторію будови людських домів, яка взяла на себе управу будови домів. Хоч засоби невеликі зуміли почати будову домів у 12 громадах бережанського повіту. І так будуються дома в Гинювичах, Теофіпільці, в Геленкові (викінчення), в Курянах (викінчення), в Демні, шкільний будинок зі світлицею в Йосифівці (викінчення), приходство в Плаучі Малій, костел у Якубінцях (викінчення), світлиця в Саранчуках і в Вербові, вкінці людські дома в Урмані та Пліхові (будова почата). Фонди на будову зібрала кураторія з дотації повітового відділу, сільських і міських громад, Комунальної Каси Ошадности, з прилюдних скалок і різних імпрез. У неділю 11. вересня відбувся заходом кураторії фестин із „людською“ забавою на дохід будівельних фондів.

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 14. ВЕРЕСНЯ 1932.

МИХ. РУДНИЦЬКИЙ.

Подвійне обличчя моралі.

Нова книжка Бергсона.

Появилась книжка, на яку більше як 10 літ ждали численні вихованці найбільшого сучасного філософа Бергсона. Від останнього його твору „Творчої еволюції“ минуло 25 літ. Нині Бергсон має 73 роки і важко уявити собі, щоб до твору, над яким працював так довго, хотів додати ще яке завершальне слово.

Головні твори Бергсона з ділянки теорії пізнання; на їхній підставі важко було уявити собі релігійні та суспільні погляди філософа. Він не мав нагоди зустрічатися із тими проблемами, коли давав аналізу механізму нашого думання, його зв'язи із природою і потоком наших внутрішніх вражень. Тому я не диво, що люди зовсім протилежних суспільних і релігійних світоглядів уважали його „своїм“. Сидіналісти та фашисти, католики та атеїсти покликувалися на його теорію життєвого пориву та його критику інтелектуалізму, поширюючи права „своїх“ свобод по влодоби, вдоволені, що метафізична теорія виправдує фізичну практику або фізична діяльність дозволяє на утечу у світ самодопільної інтуїції.

Аж нині Бергсон дав нам свою етичну теорію. Книжка називається скромно, фахово-сухо „Два джерела моралі та релігії“. Як легко було її назвати „Творча мораль“. Та сам Бергсон мусів уже дістати відразу до того сильного слова, чому він надає такої популярності своїм головним твором. Він найбільше механічної продукції повстало закохався в магичний фразі про „творчість“.

Остання книжка Бергсона написана ще яснi-

ше, ніж дотеперішні. Вся її трудність у тому, що вона приймає деякі основні ідеї, викладені вже у попередніх творах. Бергсон не тільки розвивав їх, але ще раз завертає до старих своїх здобутків, наново розглядає, не лякається повторити висловлені давно теорії.

В усьому творі на 340 сторінок цитати всього із кількох книжок — хто хоче нехай перевіряє факти з соціології, біології та історії релігій, над якими філософ, схилений над тисячами книг, передумував стільки літ. Він має на все власний погляд і не має часу на відсилай до велитенської літератури предмету.

Всі дотеперішні помилки філософів у тому, що вони доходили до теорії про релігію та мораль так, начеб моральні та релігійні ідеї можна поширювати розумом або начебто розвиток людини йшов у напрямку визволення від ідей приданих у суспільнім середовищі під впливом усіх сил традиції та біології. Бергсон не переводить, очевидно, цієї думки так примітивно і вона зв'язана з нього із довгою майстерною аналізою суспільного середовища та психології одиниці. Він показує нам, що у процесі людського розвитку істнували завжди дві форми моралі та релігії: — одна суспільна, витворена людською спільнотою, передавана з покоління у покоління, поширювана, бережена законами, зясовувана правилами, заборонами, вказівками, теоріями, які можна було викладати та популяризувати і друга — індивідуальна, втілена у житті вишкочених одиниць, що своїм ділом, вишкоченим прикладом чинили і слів давали зразок пориву збунтованого проти всіх істнуючих суспільних норм.

Перша із тих моралей відповідає нашій неминучій потребі творити суспільну громаду — народи, держави, боронитися перед природою, зиринним світом і іншими народами та державами. Це мораль „зачинення“ тому, що родиться в „зачиненій суспільності“; друга — „відкрита“ тому, що її межі всевіт, людство. Ця друга не „вища“ від першої, тільки інша, зовсім іншого джерела почину та призначення.

Соціологи XIX-го віку робили основну помилку уявляючи собі, що перехід від суспільності до людства це природний етап його походу вперед. З того, що вишкочі одиниці вишкочим зусиллям, у хвилинах містичного просвітку, відчували любов незв'язану з ніякою означеною землею територією не можна робити висновку, що людство може поволі поширити межі своїх ідеалів від суспільності-батьківщини та суспільності-держави на наскрізь містичну ідею.

Коли хочемо зясувати ідеї „святих“, тих вишкочених одиниць, що родять найвищі моральні та релігійні цінності, відчуваємо, що загальні теорії не охоплюють із їхнього світогляду та життя найважливішого елементу. Коли ми перекладаємо їхню науку на загальні норми, починаємо творити щось, що відповідає невідчужливо потребі нашого мізку та суспільного інстинкту, але що стає одночасно тільки „зачиненою“ мораллю, такою самою, як приняті вже обрядові форми істнуючої моралі та релігії.

Така вже логіка біологічної природи людини. Природа створила людину не як одиницю, а як рід, як частину великого організму, якому одиниця служить. Інстинкт даний природою людині для безпеки роду, для продовження життя; цей інстинкт розвивається одночасно з розумом, що є спорідненою здібністю або іншою формою тої самої життєвої сили. Там, де інстинкт покривається з розумом, бо його заступає, як напр. у муралів або бжів, маємо ідеальний зразок суспільної організації, де праця одиниці підпорядкована цілям громади.

Розум, що розвивується у людини з інстинкту дійшов до моменту, коли притаманний голос інстинкту; він тотожний із голосом егоїзму, що бунтується проти праці для підтримки роду і хоче використати життя для приємності. Проти цього голосу повстала у людини друга сила — сила уяви. Завдяки своїй уяві людина відпочиває світ божеськими силами.

(Покінення буде.)

* Les deux sources de la morale et de la religion — 343. Villars — Felix Alcan

Трагедія помилок недавнього минулого чи некритичне наслідування подій.

В дискусії довкола теми, що її порушив гр. Лосє у своїй брошурі „Про конструктивну політику“ та ще більше о. мітра Войнаровський у своїй відомій статті-спомині в 1921 року, — на жаль, відомості голосу одному з найбільш відоміших діячів того часу, м. пр.а, д-рові Костеві Левицькому, який бере в оборону тодішній уряд ЗУНР. Однак нижченаведені уявлення м. автора не висловлюють справи і не усувають зід дискусії питання, наскільки українська політика в роки 1918—23 була правильна та які вона зробила помилки. Тому ми в надалі готові містити в цій матерії поважні ділові голоси — *Ред.*

Коли минулі події мають причинитися до виходження теперішнього покоління, то ці події в минулому треба переказувати молодшому поколінню так, як вони були і в відповідним критичним наслідуванням. Зате події схвалені доречно і без проміжних їх правдивості та поділі відірвано без жодної з обставинами, в яких вони повстали, — не тільки не причиняються до висвітлення справи, але ще виворочують баламутство серед громадянства, зневіру і непевність звернувшись своїх національних діячів без підстави й оправдання.

Наше громадянство чомусь перадо нагадує собі найкращі події з минулого, не зважаючи на те, що воно має ті події та навіть співдіало при вирішуваних тих справ. Так, українське громадянство дуже вигідно і заради наклікує живу пам'ять на діячів, відповідальних за українську політику, щоб вони пояснили як це було. А що більше, воно не розглядає фактів, не бере під увагу історичну правду, але відразу осуджує, що дійсно наші провідники не зробили того, що треба було, і допущилися політичної помилки, дивлячись до трагедії помилок і таке інше.

Найновішим прикладом тих невідрадных проміж у нашому громадянстві може послужити от точна дебата з приводу реліквії польського дипломата гр. Станіслава Лосє, — що мабуть єдиною проєкт безпосереднього порозуміння з польським урядом в 1921 році український уряд у Відні і Національна Рада у Львові відкинули майже без дискусії та ще й з обуренням, — та що уряд ЗУНР повинен був почати безпосередні мирні переговори з Польщею ще перед вереснем 1921 р.; а що він тих переговорів не перевів, треба жовіти признати це політичною похибкою...

А предиві недавній це час, бо в місяці липні в р. бувший міністр закордонних справ, теперішній посол в Польщі в Лондоні п. Скірмунт відомий на статті-спомині о. мітра Войнаровського та на реліквії гр. Станіслава Лосє на тему можливості польсько-українського порозуміння в 1921 році, що було в „Ділі“ докладно рефероване.

Зосібна п. Скірмунт зазначив:

1) що польський уряд не звертався з ніяким проханням посередництва в цій справі до о. мітра Войнаровського;

2) що польський посол п. Шарота у Відні не дістав ніякої інструкції, ані писемної ані усної, ані уповноваження діяти в цій справі, бо повноваженням польсько-українських роємів і складанням якихнебудь звань не було взагалі передбачене;

3) що не було також мови про те, наче би польський уряд мав вислати своїх уповноважених представників до Відня, бо польський уряд не припущав наліз до ініціативи о. мітра Войнаровського;

4) що о. Войнаровський був у міністра п. Скірмунта і була між ними мова про концесії для українців, та

5) що польський уряд готов був дати українцям деякі концесії в ділях автономії й університету, коли група Петрушевича алікує свою боротьбу проти Польщі і стає на ґрунті зловільної громадянської співпраці у рамках польської держави...

Мабуть тут не треба „чоловіка провідників“, щоб арозуміти, що уряд ЗУНР не повинен був і не міг починати безпосередні мирні переговори з Польщею, бо польський уряд не уповноважив нікого до переговорів з урядом ЗУНР і взагалі з ним не хотів передоговорювати, а жадав, щоб той уряд алікував і безумовно піддався; шопню тоді польський уряд був би дав українцям деякі концесії. А коли так фактично представляється справа, як це прилюдно признав представник Польщі (а польські джерела в тут покликаніми свідками) — то починаючи всякі формальні, тактичні і мериторичні причини, — закидувати, наче би наш уряд у цьому ділі допустився якоїсь політичної помилки і довів до трагедії помилок. — не годиться ані з логікою фактів ані з нашою гідністю. Він поступив так, а не інакше, бо видно, що знав наміри польського уряду, — як це сьогодні вияснилось з приводу замітки-спомину о. мітра Войнаровського.

Та на цьому можна би цю справу покінчити, якби не дальші рефлексії, які висловується на маргінесі тої замітки-спомину.

Перша річ, це шумний закид, наче мерітум східно-галицької справи було вже вирішене під осінь 1921 р., як каже гр. Лосє, оже неправдоподібний здогад, що наш уряд цього всього не знав, а коли знав та не витягнув політичних консе-звенцій, зробив похибку, якої наслідки сьогодні відчупасмо. На такий легендарний висказ виста-не вказати на той факт, що саме в осіні 1921 р. англійська делегація в Союзі Народів у Женеві підняла і перевела ввесок, який понаграв вирішення східно-галицької справи. А з того слідує,

що ця справа не була тоді вирішена і наш уряд не міг цього знати, чого не було в дійсності.

Друга річ, яку алікують, наче би український політичний провід пішов навпередим шляхом „ла суверенну антанту“ і найбільш прималливу ідеологію „самооповачення народів“. Суверенна антанта це аліка підумка, а міжнародній акт, який установили побліні держави антанта артикулом 91. сая-жерменського договору в 1919 року, що постановив зречення Австрії на їх хо-сен ві всіх прав до тих територій, яких „самооповачення цим договором що не вирішив побліні держави антанта. До цих держав звертались також Польща, і це був для нашого уряду дуже важкий, але правний шлях доходити міжнародного права: самооповачення народу. На цьому становили стояли всі наші націоналістичні організації і все наше громадянство і всі ті, що сьогодні критикують і дорікають, — бо такі були тодішні міжнародні відносини.

А екшні, ще дорікають тодішньому політичному провідові, що він шукав політичної мудрости в ошній край, азначить Української Національної Ради, хоча мав нагоду перемогти ці ладорони (і демократ. ладорі) і піти в безпосередні переговори з поляками. Ці докори навпаки до того, що наша політична ошніє не доі виключає безпосередні переговори з поляками на доцільний засіб політичної боротьби; ця думка-ість нашого агаду має бути спалняюю же а-стрійських часів (і), часів політики закулісовиз торгів. Ця думка-ість — чупемо — впливає також з такого своєрідного у нас явища: оплюсав-вання політичних противників та взагалі грома-дянських діячів.

І тут наші політичні доктринери докотились до самого краю, — перемішавши без розбору ми-нуле з сучасним...

Таке наслідування справи дає ось які висловки на будуче: відкинути демократичний устрій, бо він неадекватний, та викінчити давніх політичних провідників, завести диктатуру в політично-му провіді і увійти в безпосередні переговори з поляками. До такої мети доходить некритич-ним наслідуванням минулих подій.

А щодо переговорів з поляками — на які тут аказується, — то не можна заперечити, що вліки політичні партії і парламентарні репр-зентасії говорять аі своїми противниками. Так і про роз-мови з поляками можна в кожному разі деба-тувати, але формальні переговори представництва в тоді аказані і доцільні, коли до цього є *ошні обставини*.

Д-р Кость Левицький.

Ширіть наш часопис!

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 14. ВЕРЕСНЯ 1932.

В. МАКОВСЬКИЙ.

7)

ШВЕДИ.

Зист до пані Л. за прогулюку з Трускавця по Уричі.

(Докінчення.)

Оба добродії-самотинці налюбозувалися кроз далекосиди чудовим видом, який розсте-шався узористим килимом аж геть по мереж-галах у проміжних витопленого з золота сонця, жовті обрії Карпат. Шти крутилися з забачо-чаним з золотом. Одні пили, другі боялися, може це які „догала“ вода.

— Як ти заєсиш? — звичайніське питання Янко Швед.
— А ти?
— Петро Швед.
— Ви брати?
— Ні, чужі.
— А ти?
— Я — Параня Швед.
— Ти сестра когрого з них?
— Далека.

— Що до аніа — сміється чоловік — біси-кувати? — то в нас ту самі — Шведи??

Ці звичайні питомість усіх наших сіл. Дакотрі роди так протягом часу розмиздалися, що бачиш в них село носить таке саме азвище. Найбільше в горах.

— Це таке діло мої панство: — підніє про-відниа руку до т-он на знак, що має щось ді-кає сказати.

— У нас історичної шведської повині в Польщі, цей азіа в тут, що стояв, здобули і об-сказали — Шведи. Тут під охороною замку бу-ло і в одні, з більших табориш. Коли пізніше шведи були помучені візми забирати, а що-о-

му їх таборищі тутки залишилися мародери, всі-лякі дезертири, маркетанки та інші мальконте-ти, які або не могли або не хотіли втікати і — вони аже тут ашилися на все. Згодом розма-жилися і ввійшли, змішалися з тутешнім, корін-ним середовищем, котре їх все порікало — „шве-дами“. Згодом ці порекла, які зразу означали національне походження цих людей, стали їх родовими назвищами. Звідтіля тут така маса „шведів“, бо вони фактично — шведами!

— Навіть ця назва села — „Урич“ не є сла-вянського походження — завважив одні із двох добродіїв.

— Значить, тут самі — шведи влаштові, не русини? — замітила округленька пані Зося.

— Но; певна домішка домашньої раси є, — цеж аже аїта; схильюався до компромісу ачли-вий провідник.

„Бісикувата“ пані, яка вже вилізла з жахли-вої Довбушової печери, — коли те зчула, спле-снула в долоні і голосно закаркала:

— Шведи — сюди!

Дівтора хмарою занула та обскочила П. Вона сміючись і глядячи по личках, роздавала їм цукорки — і приговорювала до них: „...Ти, шведику, чого такій замурзаний?“, „Чого ти-шешся, шанув інтелігентній своїх предків?“, „Ти шведко, аже дістала раз?“, „Ось, гайните пан-ство, яка гарненька шведочка?“, і підняла малу, синьооку, біляву дівчинку до гори.

— А який інтелігентний вигляд аніа — зя-важив старший із тих двох добродіїв; — деж це похоже на тутешній лобаті типі з астоячи-ми вилицями...

— Я в цю мить замітила і завважила — ча-нилась округленька пані Зося, — що це „за ін-телігентні“ типі на тутешню людність...

Знайте самі, як я радів і гордів, коли те все чув.

— Я теж такий, швед, — кажу всміхаючись.
— Ви — швед? Позвольте представитися — алевнувся до мене одні з обох добродіїв

— Ні, — я називаюся... і дуже мені мило пізнати; одначе я такий самий „швед“ як вони

Пані Зося завважила, що нам уже пора сход-ити і пустилася наперед, входивши рама свого чоловіка. За нею подалися оба добродії — са-мотинці і решта товариства, з провідником.

І піла зграя — азнадених цукорками — „шведів“.

Відсіля моя вітха така велика, що чере-неї я в „Знічі“ зробив поважний відхиз від строгої трускавецької дієти і — спроневірності „Нафтусі“. Бо чим не було чого??

Вчені люди всяких народів від аїт домлять собі голови над розбіркою дивного „аляжу“, з якого азіпленіишійі стопроцентавий українець. Поляки, росіяни, білороси, „малороси“, литовці, фінні, татари, мадари, турки, румунці, чехи, словаки — всі дошукуються в цьому див-ному „аляжі“ своєї дороговціної, менш або більш інтелігентної крові і — через те, асі ради нас адоптувати за — „своїх“.

Про „шведів“ я ще не чув. Аж в Уричі — не те, що чув, але бачи... Ну, бачи! Хто не ві-рить, нехай поїде, переконається...

Завдяки припадкам, робимо епохові від-криття. Ану — гадаю: може й цей шасливий припадок на моїй прогуляні в Уричі, що є до-казом у нас безсумнівно поважної домішки „оригінальної“ шведської крові — причиниться кроком наперед до розсіду досі мрякою спо-внито, нашого таємного походження...

Тому звістку про моє припадкове відкриття нашілях „оригінальних“ шведів в „оригіналь-ній“ українській шкірі, подаю до прилюдного відома всіх фольклористів, зокрема тих, що тим питанням цікавляться.

З того боку залучую їх, що ці малі „шве-ди“, які з нами були тоді на тих сходах в Ури-чі, справді дуже гарні та інтелігентні. Багато більше за тих „самотинних добродіїв“ і *ошні* дельну паню „Зосю“.

Трускавець, серпень 1932

3 життя краю.

ТЕРЕБОВЕЛЬЩИНА.

(Заг. збори української захоронки. — Заг. збори української бурси.)

Справам виховання молодого покоління в Теробовельщині присвячено було двоє зборів. Дня 7. серпня ц. р. відбулися загальні збори української захоронки в Теробовлі. Інституція та має по правді характер повітовий, бо в ній діти з різних сіл повіту, та все таки повіт нею за мало цікавиться. Доказом того можуть бути саме згадані загальні збори, на яких не було нікого зпоза Теробовлі. Повіт є щонайвище тереном збірок, які влаштовуює виділ захоронки раз у році. На загальні збори прийшли самі міщани і кілька інтелігенток, переважно членів виділу. Вихователкою є п. Рако-ча. Після покінчення шкільної науки діти висилаються до ремесла. На зборах вибрали головою п. Мохнацьку.

В Теробовлі є ще українська бурса, в якій знаходиться приміщення вбога молоді, що вчиться в тутешній гімназії. Тепер могоб мешкати також молоді, що ходять до вищих народних класів. Бурса, приміщена в домі філії „Просвіти“, має окремий виділ, який адмініструє бурсою. На жаль, з різних причин бурса не могла добре розвиватися. На 75 учеників українців у тут. гімназії було в останнім шк. році 1931/32 в бурсі всього 18 учеників. Коли зважимо, що українська молодь у великій проценті — це молодь убогих селян, учителів і священників, які ніні також дуже відчують кризу, то дивно стає, чому наші люди обминають таку інституцію.

Дня 31. серпня ц. р. відбулися загальні збори бурси при участі около 20-ох членів і кільканадцятих гостей з Теробовлі й повіту. Збори отворив заступник голови т-ва і рівночасно настоятель бурси, емер. проф. Чайковський Павло. На початку згадав померших членів бурси, між ними голову товариства пок. д-ра Григорія Гарматія. Присутні повстання з місць ушанували пам'ять померших. Відтак секретар т-ва о. Весоловський відчитав протокол останніх загальних зборів, які відбулися ще 9. вересня 1928 р., отже рівно чотири роки тому. За той час було 5 засідань виділу. Все полагоджувал заступник голови і настоятель самий. Він також приймав учеників на засадах, устійнених ще в 1927 р. Звіт діловий складав проф. Чайковський. Зі звіту довідуємося, що в шк. році 1928/29 було в бурсі 16 гімн. учеників, у році 1929/30 — 7 учеників, у шк. році 1930/31 фреквенція піднялася на 22-ох учеників, в останнім 1931/32 шк. році було знову тільки 18 учеників. Умовини прийняття були такі: означена скількість віктуалів у натурі, які раховано за 20 зол., а другу половину в сумі 20 зол. платили питомці готівкою. Таким чином удержання коштувало приблизно 40 зол. місячно. В 1930/31 р. був один питомець безплатно, а один тільки за самі віктуали. В 1931/2 р. був один питомець безплатно. На жаль, не сказано у звіті, чи то був ученик з вищої гімназії і за що він був безплатно в бурсі. Згадується у звіті про поміч у науці, але вона була невистарчаюча, бо з 18 бурсаків у 1931/32 шк. році мало двоє (2) недостаточні ноти (мусять повторити класу), а інші мають ноти слабовнікі. З касового звіту настоятеля видно, що бурса під оглядом матеріальним була самовистарчална. В дні загальних зборів було в касі готівки 73 зол. Але з другого боку бурса має багато довжників: 1.316 зол. і 24 сот. винні питомці, що не доплачували. Деякі з них, сини цілком незможних селян, винні по 100, 200 і більше зол. Серед нинішніх обставин це дуже сумнівані позиції. Чи не ліпше було би знизити оплату, ніж триматися засад з 1927 р. й уважати себе сумнівним вірителем? При бурсі є ще „фонд будови бурси“, яким завідував скарбник бурси, о. кан. Мохнацький. Зі звіту скарбника видно, що бурса має 4.666 зол. готівки. Ті гроші призначені тільки на удержання дому бурси в поряднім стані і на есентуальні пере- чи до-будови. На тім скінчено звіт виділу. В дискусії забирало голос кілька бесідників, які порушували справу членства. Таке товариство, як бурса, повинно мати більше членів, як 20. Після того ухвалено уступаючому виділові абсолютну торію. Відтак вибрано новий виділ. Головою став о. кан. Мохнацький. Крім того до виділу увійшли інші теробовельські заслужені громадяни. Є надія, що під проводом нового виділу бурса буде розвиватися даліше значно краще. Дискусія не все була річева. Багато часу посвячувалося ріжним невідповідальним виступам деяких членів і через те, на жаль, не стало часу на поважну застанову над майбутністю такої важної інституції, як бурса, яка має давати не тільки дешеве удержання, але й виховувати молоду інтелігентне покоління. Тодішні клопо-

ту має виділу з настоятелем. Дотеперішній настоятель покинув бурсу в останнім дні, як уже починався шк. рік, так, що виділу не мав часу розписати конкурсу. З другого боку загальні збори такої виховної інституції повинні відбуватися не останнього дня серпня, а щонайменше в першій половині липня, аби нововибраний виділ мав час розписати конкурс на прийняття учеників і на управителя бурси.

ОСТАННІ ВІСТІ

НІМЕЦЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ РОЗВ'ЯЗАНИЙ.

Недовіра для Папенного уряду.

На понеділок на 3. год. посл. було заповіджене засідання райхстагу. Точно в 3. год. з'явився в компеті уряд під проводом Папена. Передтим іще багато коментарів викликав в парл. кульборах офіц. комунікат, що заповіджене на понеділок вполудне прийняття у Гінденбурга провідників гітлерівців, центру та баварської нар. партії відложили з технічних причин. Це рішення през. Гінденбурга вплинуло мабуть на зміну становища опозиції в райхстагу, яка постановила спокійно виждати перебіг подій. Нагоду до тієї зміни тактики дало комун. внесення на висловлення заяви недовіра Папенному уряду та на відкликання господарських декретів уряду. Також соціалісти устали б. президента райхстагу Лебе зголосили внесення на відкинення декретів.

Президент парламенту Герінг повідомив, що правильник не дозволяє піддавати під голосування внесення на заяву недовіри на тім самім засіданні. Тому на внесення гітлерівця Фріка перервали засідання на пів години, щоби нарадитися над положенням. За пів години почалися наради наново. Герінг зарядив голосування над внесенням у справі відкликання декрету та про недовіра для Папенного уряду. В тій хвилині встав Папен і підійшов до предс. Герінга та вручив йому для відчитання Гінденбургів декрет про розв'язання райхстагу. Предс. Герінг остентаційно відсунув декрет, поклав його на пульпіті та сказав, що підчас голосування не може нікому дати голосу. (На лавках гітлерівців і центру оплески).

У голосуванні величезною більшістю голосів правіці, гітлерівців, центру, соціалістів, комуністів, баварської нац. партії ухвалили заяву недовіри для Папенного уряду, а лише 30 голосів нім.-націоналістів заявилися за Папеном.

Після оголошення вислідів голосування, предс. Герінг повідомив, що дістав від Папена декрет про розв'язання парламенту. Декрет на його думку неважний, бо під ним є підписи уряду, який є в ін статусі дімісіоніс, тому що його повалили в парламенті. З черги Герінг відчитав декрет през. Гінденбурга: „На осн. уст. 23 розв'язую райхстаг, бо можна побоюватися, що райхстаг зажадає відкликання виданого мною декрету“.

Після відчитання декрету Герінг заявив іще раз, що цей розпорядок не є правосильний, коли його контрастигував уряд, який не має довіри більшої райхстагу. Герінг повідомить президента Гінденбурга про вислід голосування і пропонує йому з огляду на ці обставини відкликати декрет. Рівночасно пропонує відбутися завтра засідання райхстагу, якого денний порядок устійнить конвент сеніорів.

Папен заявив, що не пустить до парламенту послів за винятком членів комісії.

В журн. інтерв'ю Герінг сказав, що Гінденбургів декрет неважний, а був би важний тоді, колиб Гінденбург удруге покликав Папенів уряд і декрет підписали би міністри. З ост. звісток виходить, що гітлерівці таки змінили своє становище в тій справі, бо їм дали зрозуміти, що їм не остає нічого іншого, як прийняти до відомо розв'язання райхстагу. Після замкнення засідання райхстагу предс. Герінг скликав конвент сеніорів (посли центру та соц.-демократи). Конвент признав райхстаг розв'язаним. Тому Герінг відкликав наради конвенту та заповів засідання райхстагу на вівторок.

Герінг скликав пресову конференцію та сказав, що гітлерівці дадуть відповідь Папенному уряду за два місяці при нових виборах.

НОВА КОНСТИТУЦІЯ В НІМЕЧЧИНІ.

Унеможливлення уряду партій, скасування автономії Прусії.

Події в райхстагу не дали канцл. Папеніві змоги виголосити експозе. Тому те експозе й заяву в справі ост. подій в райхстагу виголосив до мікрофону берлінської радіостанції. В промові Папен сказав, що уряд не допустить, аби до влади в державі дійшла одна партія, без огляду на те, яка це партія. Таке може добре десь за кордоном, та не надається для Німеччини. 13-літній досвід виявив, що теперішня конституція вимагає реформи. Її мусять перевести за всяку ціну. Уряд зробить це в порозумінні та за згодою союзних держав. Основною реформою му-

силь бути, щоби президент мав рішачий вплив на уряд. Реформа мусить на все усунути тертя між урядом Німеччини та найбільшим урядом у державі, себто урядом Прусії. Зроблять це так, що злучать ці уряди й упростять адміністрацію. Автономії інших держав не торкнуться. Щодо закорд. справ, то Німеччина не візьме участі в роззбройній конференції, поки їй не признають рівності зброєнь.

МУСОЛІНІ ПРО НІМЕЦЬКІ ДОМАГАННЯ.

Льондон, 12. 9. ПАТ. Мусоліні помістив у „Сандей Таймс“ статтю про німецькі домагання в справі зброєнь. У ній м. ін. стверджує, що Німеччині належить рівноправність зброєнь хочби тому, що є членом Ліги Націй і то в додатку членом Ради Л. Н. із постійним місцем. Також право дає Німеччині льокарський трактат, який створив для Німеччини та Франції однакові умовини безпеки. Версайський трактат постановив роззброєння Німеччини як вступ до заг. роззброєння. Тепер є так, що або признають Німеччині її домагання, або вона усунеться від участі в найближчій роззбройній конференції. Це спараліжувало би роззбройну конференцію та булоб смертельним ударом для Ліги, яка вже скомпромітувалася становищем Японії. Щоби Німеччина не усунулася з роззбройної конференції треба безоглядно признати їй право в справі рівності зброєнь. Уявляти собі, що дорогу, якою йде історія, можна спинити, думати, що можна держати вічно на боці такі високоцивілізовані народи, як Німеччина, це значить згорі себе самого обманювати.

Дужання.

У понеділок Гарковенко в 14 хв. поборовав Валушевського, Кравзер у 19 хв. виграв у боротьбі з Колефом. Д'Олівера 8 хв. держав Кавана в нельсоні, так що віденець піддався в 34 хв. Штекер у боротьбі з Дозе вирвався в 32 хв. із нельсона та побідив рулядою з переднього пояса.

У вівторок борються рішачо Дозе з Д'Оліверою, Кравзер зі Штекером, Вілінг із Прохаскою, рішачо Гарковенко з Каваном і рішачо Торнов із Колефом.

НОВИНКИ

— ПЕРЕДПЛАТНИКАМ, що на вислане до них упіснення не вирівнують залежностей до 15. п. м. стримаємо дальшу висилку часопису. Пам'ятайте, що у Ваших руках доля української преси.

— Українська робітня футер Юліана Глушевського, Львів, вул. Коперника 16. П. пов. Тел. 54-46. 1880-7

— Найкращі і найдешевші дзвони, образи, фани, фелони, євангелія, чаші, свіла, кадило і інші церковні річі дістанете тільки в „ДОСТАВІ“, Львів, Руська 20, Перемишль, Косцюшка 5, Тернопіль, Писудського 6. „ДОСТАВА“ є однією українською кооперативою, що вироблює і продає церковні річі і тому українці повинні тільки тут купувати. 393 4—10

— Школярі й школярки, припилюйте свої батьків, щоби взуття до школи купили вам виключно в „Кометі“, Львів, Ринок 21!

— „КОМЕТА“ Станіславів, Сапінська 10 х

— Екстерни, що пригортаються до гімназійного іспиту зрілості, можуть іще вписатися на українські підготовлюючі матуральні курси „Знання“ (Львів, Театинська 10). Наука в полюдних годинах. 424 1—1

— Засідання Фільдологічної Секції Наук. Товариства ім. Шевченка у Львові з нагоди 100-ліття народин Омеляна Огоновського відбувається в середу 14. п. м. в год. 6. веч. в канцелярії Т-ва.

— На що будують костел у Ясенові Пільнім? Попав у наші руки заклик комітету будови костела в Ясенові Пільнім п. Городенка, підписаний почесним головою, воєводою д-ром Брониславом Наконічником-Калюковським і членами виконавчого комітету, між якими є і повітовий староста В. Гібер, і бурмистр Городенки Л. Томкевич, і тамошний нотар С. Зельонка, і власники дібр М. Кшиштофовіч та м. Абрагамовічова, і два лат. священники, і начальники громади в Ясенові П. Ян Бідецькі, і інші. А в тому заклику пишеться і про „найбездійснотнішу кресу виходне“, і про „повольне винарочене зє строин русіну“, і про важку „паяцуфку“ і т. п. „Офяра на так збожнн цель — читаємо у відозві комітету дальше — бездє найдеишнот одповедзнь роззвухальшнм саботажншм украинським і найдеишнот обрнот наших кресуф виходнх. Бездє теж і чинем патріотичним, бо вмоцнене польскосці на креслах рузнозначнем ест зє вмоцненем потенці нашого Панства на далекіх рубежах...“ Такими аргументами оперує комітет будови костела в Ясенові Пільнім. в якому засідають

коптю та Волевіч зокрема відкриття та посвячення пам'ятного пам'ятника Наталі Кобринської. Пам'ятник поставили родичи письменниці на болотіському цвинтарі за починком фільм "Соня Українок" у Волевіч. — Дня 28. вересня відбувся на Ясені Гозі у Гешові біля Болехова відпуст, якого досі мабуть не було. Біля 10 тисяч людей, які приїхали сюди і з найближчих закутків Галичини. Приїжді нагоді запитуємо, чи не могло б оо. Василіани в Гешові збудувати на деякі коначні будинки (велике число прочан можна було передбачити), яких існування є нимогом не то культури, а просто найприроднішої потреби? *Вросяне.*

СПОРТ.

ВЕЛИКІ ДНІ КОПАНОГО М'ЯЧА В СТАНИСЛАВОВІ.

В суботу й неділю, 10. і 11. вересня відбувся в Станиславові великий турнір копаного м'яча при участі 4-ох дружин: Довбуша (Чернівці), України (Львів) і Пролому та Ревери (Станиславів). Висліди поодиноких стріч такі: Субота.

УКРАЇНА — ПРОЛОМ 6:3 (2:1).

Гарна гра обох дружин. Україна перевищила противника технікою і рутинною, зате Пролом показав більше праці в амбії. Перші ворота добув несподівано Пролом зі стрілу Попеля. За хвилину вирівняв по корнері Труш. Другі ворота для України добув по центрі Воробець Петрів. Серію воріт України піднімали по перерві: Воробець з перебою, Магоцький (двоє) і Петрів. Пролом незвичайною амбіцією випацює ще двоє воріт, уступаючи вислід змагань 6:3.

ДОВБУШ — РЕВЕРА 4:3 (0:1).

Одинокі ворота першої половини пропустив фатально воротар Довбуша. Перших 15 хвилин по перерві це справді концертна гра черновецьких гостей, які у так короткому часі встигли провадити вже 3:1. Гарну гру зіграв суддя, незвичайно сторонничий в користь Ревери, який диктує даві вільного й несправедливого карного, що анкористовує Ревера, добуваючи двоє воріт. З дружини Довбуша найкраще подобалися серед помічник, правий лучник і оборона.

Неділя:

ПРОЛОМ — ДОВБУШ 2:1 (2:0).

Несподівана, однак вповні заслужена перемога незвичайно амбітної і працьовитої дружини Пролому, для якої обоє воріт добув найліпший в нападі Попель. Також дуже добре грали воротар Андрішин, оборонець Карлаш і серед помічник Бриндзей. На заввагу заслуговує також гарна комбінаційна гра нашої станиславської дружини.

Після цих змагань відбулося на гриші святочне привітання львівських і черновецьких гостей. В імені ініціаторів і організаторів цих амагань промовляв дир. Мартинець (Пролом) і представник Ревери, які вручили гостям гарні китці цвітів. Відповів їм відповідники Довбуша і України.

РЕВЕРА — УКРАЇНА 4:3 (1:2).

В першій половині незвичайно гарна гра України, яка виступила вже з обома Гоцькими і Лиском на середній допоміж. Перших двоє воріт добувають Гоцький І і Петрів, який безперечно був найліпшим гравцем з усіх 4-ох дружин. Треті і найгарніші ворота для стріла Гоцький І. Вже 70 мін. гри провадить Україна 3:1. Однак змагання кінчається для львівської дружини впрост трагічно. Скрегота сходиться з гриша, бо спішиться до поїзду (до військової служби). Заступає його Труш. А суддя, який судював зовсім добре, викликає з гриша Гоцького І. і Ворсука за неспортову поведінку. Підлісцький завинює карного і наріжника, з чого Ревера добуває двоє рішачих воріт і Україна сходиться з гриша переможеною, зігравши у кількох мінутах працю 3/4 змагань. Львівська дружина, яка гарною грою у першій половині добула собі заслужене признание серед глядачів, викликала опісля велике негодування неспортовою поведінкою деяких змагунів.

Видців першого дня 700, другого понад 1300.

УКРАЇНА (комб.) — СОКІЛ 2:1 (2:0).

БІБРКА, 11. IX. 1932. Товариські змагання між цими дружинами закінчилися незамітною перемогою львівської дружини, для якої ворота добули Крушельницький і Цимбала. Дружина Сокола, яка від минулого року зробила великі поступки, грала незвичайно амбітно, маючи у другій половині змагань перевагу. Почесні ворота добув Сисак. Судюював п. Альваль. Видців 500.

СИТКІВКОВЕ МИСТЕЦТВО КРАЮ.

У дальшому ході змагань за мистецтво краю відбулися отсі стрічі:

Сингль мушні: півфінал: Федак — Дрогомирецький 6:8, 6:0, 6:2, 6:1. Рожанківський Я. — Кульчицький 4:6, 6:4, 6:3 в. о. Фінал: Сасик — Рожанківський 6:2, 6:1, 6:2.

Сингль жінок. Фінал: Дмоховська Ст. — Струмінська 6:4, 6:2.

Дебл мушні. Півфінал: Сасик, Дрогомирецький — Хамула, Яблонський 6:2, 6:3. Рожанківський, Кульчицький — Славомір, Черчанець 6:3, 6:1. Фінал: проф. Кульчицький, Рожанківський — Сасик, Дрогомирецький 4:6, 3:6, 6:2, 6:0, 6:1.

Мішана гра. Фінал: Дмоховська, Рожанківський — Струмінська, Кульчицький 6:3, 6:2.

Вже цими вислідами рішав Л. К. С. перемогу у свою користь, чим добув остаточно мандрівку нагороду РСУК. На цих змаганнях пункти розділено так:

ЛКС УССК Пляй			
Сингль жінок:	6	1	—
Сингль мушні:	4	3	—
Дебл жінок:	4	3	—
Дебл мушні:	3	3	1
Міст:	6	1	—
	23	11	1

ЗМАГАННЯ ЗА МИСТЕЦТВО У. С. С.

Тризуб — УРСК 2:0 (0:0).

Тризуб з Кравецьким (6. гр. Олд-Бот), УРСК з резервними. Обі дружини грали рівнорядно і в живому темпі. Тризуб, добре наставлений стрілею, використав догідні моменти. УРСК під воротами безрадний, натомість ліпший у полі. Видців понад 200. Судював п. Рак.

ВИННИКИ. Чорноморці — Дніпро 1:1 (0:0).

Гра доволі гарна, хоч Дніпро грав дещо за гостро. В першій половині гра назвала рівнорядна, а другій перевага Чорноморців, які марнують безліч т. зв. мурованих позицій. Вину поносить напад, що мало стріла комбінувати за багато під воротами. Публики доволі багато. Судя п. Дирналь.

ЛЕГКОАТЛЕТИЧНЕ МИСТЕЦТВО КРАЮ.

В днях 17. і 18. ц. м. відбуються у Львові на площі С. Б. легкоатлетичні змагання жінок та мушні за мистецтво краю на 1932 р. Це найбільші та найважливіші змагання у цьому році. Тому й не дивно, що цілий край пригортається до них повною парою, тим більше, що на цих змаганнях рішачиться доля мандрівних нагород наших установ. У цьому році Український Спортивний Союз перший раз уводить загальну пунктацію; котрий з клубів добуде найбільшу кількість пунктів, той добуде імя найкращого клубу краю.

До змагань зголосилися клуби Львова, Перемишля, Стрия, Станиславова та ін. Всі вони будуть змагатися до перемоги. Це дає запоруку, що змагання будуть цікаві, а поодинокі конкурентні розгрізатимуться в дуже гарній атмосфері. Багато клубів сигналізує поправу рекордів своїми змаганнями. Треба надітисся, що на цих змаганнях ападе не один новий осяг.

Програма змагань дуже цікава. Поодинокі точки слідуватимуть одна по другій, що усуне нудьгу глядача. Змагання зачнуться в суботу 17. в год. 3. попод дефілядою змагунів, передбігання 100 м. та ін. Продовження змагань у неділю 18. в год. 9-й рано та 3-й попод. Незвичайно низькі ціни повинні захопити нашу публіку численно відвідати ці змагання.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Вікторок, 13. IX. год. 7.30 веч. „Горюча нафта“.

Середа, 14. IX. год. 7.30 веч. „Горюча нафта“.

Театр Рівногородностей.

Вікторок, 13. IX. год. 7.30 веч. „Так збудувать жінок“.

Середа, 14. IX. год. 7.30 веч. „Так збудувать жінок“.

Спортовий цирк при вул. Печинський на площі біля Тенісового Т-ва.

Щодня лужання атлетів. Початок в год. 8.30 веч.

Кіно.

АПОЛЬО: „Ловицька княжна“.

АТЛАНТИК (давніше Лев) нечистий.

КАСІНО: „Льорель і Гарі“ в „Чужинній землі“.

КОЛІСЕЙ: „Ніч неспі“, „Свищею на кризу“.

КОПЕРНИК: „Гегенна жінки“.

МАРУСЕНЬКА: „Гегенна жінки“.

МІРАЖ: „Любови віленської завоги“.

ОАЗА: „Все для дівчинки“ (Гарі Піль).

ПАЛАС: „Рік 1914“.

ПАН: „Кров на пустині“.

ПАСАЖ: „Герой з Заходу“.

ПРОМІНЬ: „Нью-Йорк у ночі“.

СТИЛЕВІ: „Ц. к. Фельдмаршал“ (Власта Бурія).

УТІХА: „Сірий дим“.

ХІМЕРА: „Ужасений рай“ (Філіп Гозьмек, Ханс Кероль).

Закордонне радіо.

Середа, 14. вересня 1932.

Бритислава (278.8) 12.00 Концерт, Лайпай (325) 11.30 Концерт, Штрассбург (345.2) 20.30 Симф. концерт, Гельсінгфорс (368.1) 18.40 Сирітка, Гамбург (372.2) 19.00 Нар. пісня, 20.40 „Катер Лампе“ ком., Білгород (430.4) 17.30 Нар. пісні, Румунія Мілоєвич, Стокгольм (435.4) 19.30 Сіла, Марг. Северінсон, 19.45 Свято ша ісламського т-ва, Рим (441.2) 17.30 Солісти, 20.45

„Маріон Дельорі“ оп. Пончієлі, „Сільвано“ оп. Масканія, Беромінстер (459.4) 20.00 „Скупар“ ком. Моцарта, Прага (488.6) 19.30 „Тайна“ оп. Сметани, Відень (517.2) 11.30 Квартет, 16.30 Солісти, Рига (525.4) 19.05 „Мадон, у е ті“ оп. Газельбаха, Буланешт (550.5) 12.05 Циг. оркестра, 20.00 Концерт, Харків (937.5) 12.15, 15.00 Концерт, 16.35 Нар. пісні, 18.15 Солісти, 19.00 Давня й нова оп. музика, 24.00 Комунікати, грамофон.

Львівське радіо.

Середа, 14. вересня 1932.

11.58 Час, 12.10 Огляд преси, 12.20, 12.45, 15.10 Грамофон, 12.40 Метеорологічний комунікат, 15.00 Господарський комунікат, 15.25 Скватівський куток, 15.35 Морська й колоніальна хвилина, 15.40 „Сонічко для нас працює“ балада для старших дітей, 15.53 Загадки, 16.05 Грамофон, Сільва рерум, 16.40 Листи та програми, 17.00 Концерт, 18.00 Роль Китаю у світовій кризі, 18.20 Мандоліністи, 19.10 Всичина, 19.35, 21.50 Прес. рад. денник, 19.45 Літературна балада, 20.00 Пісненьки (хор Дана), 20.35 „Вивалення“, літ. чвертьгодина, 20.50 Скрипка, 21.55 Комунікати, 22.00, 22.50 Танкова музика, 22.25 „Польський Львів і польський Версаль“ відч. у фр. мові, 22.40 Спортові вістки.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Замість квітів на могилу Марії Літинської складає Йосифа Паньківська 15 зол. на „Рівну Школу“. 429 1—1

Позір, Скільщина! У вікторок, 20. вересня ц. р. відбуються у Сколи річні Загальні Збори Філії Товариства Охорони Воєнних Могила у домівці Захисту в год. 11. передпол. На перших Загальних Зборах вписалося у члени філії 50 осіб, однак з них лише около 35 заплачували членську вkladку. Тому запрошуємо громадянство Скільщини громадно вступати в члени нашої Філії, яка має на своєму терені виконати важку працю. Членська вkladка річно 2 зол. і 1 зол. вписове. — Видля Філії Т-ва Охорони Воєнних Могила у Львові, Філія у Сколи.

Подяка. Прибіті тяжким горем по втраті найдорожчого Вуйка і Брата ба. п. О. Декана Йосифа Логинського дякуємо цією дорогою всім, від кого зазнали сердечного співчуття, потіхи і помічі в нашій горі. Зокрема дякуємо Вп. панству Солов'ям, Бутринським, Гапановичам, П-ні Нусі Бураківній і Олі Сенівній за щирі потіхи і ласкаву поміч в уладженні похоронів. Вса. о. мітратові Базюкові, о. деканові Солов'єві і о. деканові Патріалі за провід у похоронах і щирі прощальні промови. Вса. оо. Оршківцеві, Цимбалі, Чернезі і Левичському та Вп. пп. д-рові Курбасові, Королеві, мгр. Парашієві, нач. громади Думетті та Вітунові за повні співчуття прощальні промови над гробом і в церкві, Хорам з Ціневі і з Долини та пп. диригентам Качалі і Шумському за звеличення похоронів співом. Вп. послам Луцькому і Великановичеві та РСУК за слова співчуття, Управі ПСК в Калуші, Філії „Просвіти“ в Рожнітові та Управі Районової Молодочарні в Рожнітові і місцевій Читальні та кооперативі за віжки, які всім Вса. Отцям сусідам і знайомим, інтелігентам та селянству з цілої Рожнітської округи, які своєю участю звеличили похорони Дорогого Покійника. — Струтин Нижній, дня 25. серпня 1932 — Михайла Кулинич, Катри Янківська, сестри, Марія Косова, Ольга, Славка й Ірена Скобельські, се-стріниці. 427 1—1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

КАГАНЦІ, ретязі, дивовички, шорки виконую, направляє найдешевше робітни римарсько-гаантерійна Н. Барера, Сикетуська 2. 370 3—3

ПРАЦЮ в торговлі, промислі або декцію обійме матуристка класичної гімназії. Ласк. оголошення під „Слава“ в Адм. „Діло“. 413 2—5

НАЙНОВІШІ І НАЙКРАШІ танга Безкоронального на фортеп'яні „Вже прийшла весна“ і „Танго Стефи“ з українським текстом по 1.50 зол. 412 2—3

ПОКІЙ соняшний, умебльований виний му. Адреса: Львів, Даугоша 21, 1. пов. 425 1—2

ФРАНЦУСЬКОЇ мови учить Ірина Громницька вул. Болеслава Хроброго 10 (ко-ло Потоцького 104). 428 1—1

АРТИСТИЧНА переплетня Кравецького перенесена з ул. Пекарської на вул. Сенаторську 10. 426 1—10

АНГЛІЙСЬКОГО лекції. Ціни приступні. Зголошення до Адм. „Діло“ під „Англіяка“. 404 2—3

РУТИНОВАНИЙ конципент шукає місце в адвокатській канцелярії. Ласк. оголошення під „Праця“. 420 2—2

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Добірне горішньо-шлеське ВУГІЛЛЯ.

Букове дерево сухе на 4 рубане доставляє

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ, ЛЬВІВ. Замовлення приймає Бюро ЛЬВІВ, РИНОК 36, П. ПОВ., Тел. 96-83. та всі 4 львівські склади, а саме: І) Ринок 36, ІІ) вул. Личаківська 155, ІІІ) пл. Білечеського 3 та ІV) вул. Городецька 23.

Власні склади вугілля та дерева на залізничних двірці.

П'ЯНИНА

першорядні по ліній-женні цінах; на до-гідних умовах. Ку-пно, продаж; амаїна у жи в а них інстру-ментів.

НОВАЦКІ

Пісудського 17. Тел. 33-21.